

som et unyttigt Omsvøbsdepartement for denne lille Koloni.

Det næste Lovforslag er Nr. 55, der angaar Lønninger for forskellige Embeds- og Bestillingsmænd i Dansk Vestindien. Hertil er der af et Par Mindretal stillet Ændringsforslag, som jeg foreløbig ikke skal komme ind paa. Af hele Udvalget er der stillet Forslag om, at den Politiasistent, der skal ansættes paa St. Jan, og som man ønsker kunde være Læge, saa at Øen samtidig fik Lægehjælp, skal, hvis Regeringen finder Anledning til at følge denne Anvisning, have et Tillæg af 1,000 Francs aarlig for at øve gratis Lægetilsyn paa Øen. Endelig er der stillet Forslag af Udvalget om Lønning til den før omtalte danske Skoledirektør, som det foreslaas, at Staten skal overtage. Lønnen er foreslaaet til 12,000 Frs.

Ændringsforslag under Nr. 27 skal kun tjene til at tydeliggøre Paragraffens Mening. I øvrigt indstilles Lovforslaget til Vedtagelse.

Det næste Lovforslag er Nr. 56 om Ændringer i Pensionsloven for Dansk Vestindien. Ved dette Forslag nedsættes Pensionerne for dem, der ville nyde dem i Danmark, noget i Forhold til Levevilkaarene herhjemme mod derude. Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse, et Mindretal har stillet et Ændringsforslag, som det formodentlig vil motivere.

Det næste Lovforslag er Nr. 57 om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien. Efter Forhandlinger mellem Kolonialraadene og Regeringen er man bleven enig om at ophæve Militærstyrken paa Øerne og i Stedet derfor oprette et militært Gendarmerikorps. Ogsaa den udsendte vestindiske Kommission har i sin Betænkning tilraadet dette, og egentlig Divergens er der ikke i saa Henseende indenfor Udvalget eller mellem Udvalget og Regeringen. Det er kun om Korpsets Størrelse, der har været nogen Dissens, og ligeledes med Hensyn til enkelte Lønninger. Den militære Styrke derude har altid været et Smertens Barn for Regeringen. Det var unge Mennesker, der kom derud, og det var ikke altid Individuer med stor Karakterstyrke, de vare udsatte for at falde for mange Fristelser saavel i den ene som i den anden Retning, og gjorde det ogsaa jævnlig. Der har tidt været klaget ude fra Vestindien over den formentlige liden Nytte, den militære Styrke var til. Man har derfor ønsket at ombytte den med et Gendarmerikorps, som skulde rekruteret af ældre Mænd, der havde tjent i Armeen

herhjemme, og som man kunde forudsætte vilde udfylde deres Stillinger med mere Samvittighedsfuldhed, end man kunde vente det af unge Mennesker. For at faa saadanne Folk ud er det klart, at man maa gaa til større Lønning end den, man kan byde Soldater. Dette er ogsaa foreslaaet fra Regeringens Side. Udvalget har ment at maatte gaa lidt videre, end Regeringen har gjort, det har stillet nogle Ændringsforslag, og nogle Mindretal have stillet mere yderliggaaende Forslag i saa Henseende. Ændringsforslagene gaa dels ud paa Besparelser ved Indskrænkning af Antallet og dels paa større Udgifter til Forbedring af Lønnen for den enkelte.

Det første Ændringsforslag af Udvalget gaar ud paa, at man i Stedet for den ene Premierløjtnant indsætter en Stabssergent, hvad der vil give en ringe Besparelse. Jeg skal kort sige, hvorledes de forskellige Forslag ere i saa Henseende. Fra Kommissionen er der stillet 3 Forslag. Dens Formand foreslog, at der skulde være 13 Befalingsmænd og 90 menige. Kommissionsmedlemmerne Scavenius og Rosenstand foreslog 34 Befalingsmænd og 91 menige, Kommissionsmedlem Jensen — vor ærede Kollega her — foreslog 13 Befalingsmænd og 69 menige, og endelig foreslaar Regeringen 13 Befalingsmænd og 110 menige. Det største Antal er foreslaaet af Medlemmerne Scavenius og Rosenstand, der i alt foreslaa 125, hvoraf 34 skulde være Befalingsmænd, hvilket synes at være temmelig urimeligt. Mere rimelige ere Forslagene af Formanden, der foreslaar 103, hvoraf kun 13 skulde være Befalingsmænd, og Forslaget af Jensen, der foreslaar 82, hvoraf 13 Befalingsmænd. Det sidste er altsaa det laveste, men Kolonialraadene have stærkt protesteret imod at svække den militære Styrke saa stærkt. Ved Forhandlinger med Ministeriet er man kommen overens om, at Styrken passende kunde sættes til 123 Mand, hvoraf 13 Befalingsmænd. Regeringen foreslaar, at disse 13 skulde bestaa af 1 Kaptajn, 3 Løjtnanter, 4 Oversergenter, 5 Sergenter, og at der skal være 110 menige. Udvalget foreslaar det forandret, saaledes som Ændringsforslaget antyder, til, at en Løjtnant ombyttes med en Stabssergent, og at man i Stedet for 4 Oversergenter og 5 Sergenter faar 3 Oversergenter og 6 Sergenter. Det er en ren Ubetydelighed, hvorom det drejer sig, og jeg antager ikke, at det høje Ting har noget mod at følge Udvalget i saa Henseende.

Der er stillet flere Ændringsforslag